

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **JUDr. Z. J.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2018, č. j. „X“, o starobním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 5. 2018, č. j. „X“ (dále jen „žalobou napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 9. 2017, č. j. „X“, kterým byla zamítnuta její žádost o zvýšení starobního důchodu, neboť dle správního orgánu nebyly naplněny podmínky § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobkyně ve své žalobě namítala, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Dle žalobkyně žalovaná nerespektovala ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dle žalobkyně není zřejmé, jakým způsobem a v jaké výši byl proveden zápočet platu žalobkyně za rok 2012 a 2013, k jaké výši osobního vyměřovacího základu následně žalovaná výpočtem dospěla, jaká výše maximálního vyměřovacího základu pro roky 2012 a 2013 byla stanovena a v jaké výši byl maximální vyměřovací základ žalobkyně překročen.
3. Žalobkyně rovněž považovala za nedostatečně odůvodněný a nesrozumitelný i samotný výpočet výše starobního důchodu. Žalobkyně souhlasila s tím, že pro stanovení výše starobního důchodu je rozhodující výše základní výměry důchodu a výše procentní výměry starobního důchodu, která představuje za každý celý rok doby pojištění získané do vzniku nároku na důchod 1,5 % výpočtového základu měsíčně. Další závěry žalované týkající se výpočtu výše starobního důchodu považuje žalobkyně za nedostatečně odůvodněné a nesrozumitelné. Žalovaná ve vztahu k výši základní výměry důchodu odkázala pouze na ustanovení § 33 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, kde je uvedeno, že výše základní výměry starobního důchodu je 9 % průměrné mzdy měsíčně, ale není tam uvedeno, že v roce 2014 tato výše základní výměry činila 2 340 Kč. Dále žalobkyně poukázal na skutečnost, že žalovaná odkázala na § 15 zákona o důchodovém pojištění, aniž by specifikovala blíže konkrétní odstavec, a uvedla, že osobní vyměřovací základ se upraví na výpočtový základ tak, že částka 11 416 Kč se započte v plné výši, z částky od 11 416 Kč do 30 093 Kč se započítá 26 % a z částky od 30 093 Kč do 95 157 Kč se započítá 22 %. Ze skutečností uvedených žalovanou v žalobou napadeném rozhodnutí není dle žalobkyně zřejmé, jak k jednotlivým částkám žalovaná dospěla. Dále uvedla, že i kdyby připustila, že první a druhá redukční hranice je odůvodněna vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí vydanou v souladu s § 108 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31. 7. 2016, není z rozhodnutí seznatelné, jak žalovaná dospěla k výši třetí redukční hranice pro stanovení výpočtového základu.
4. Žalobkyně zdůraznila, že z částky 256 539 Kč, která jí byla vyplacena na základě dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015, řádně odvedla pojistné na sociální zabezpečení.

Vyjádření žalované

5. S poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalovaná uvedla, že žalobou napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné, neboť je z něho zcela zřejmé, kdo je jeho adresátem, jakým způsobem bylo rozhodnuto a jak se rozhodnutí dotýká práv žalobkyně. Rovněž výrok žalobou napadeného rozhodnutí je dle žalované jednoznačný a je jasně oddělen od odůvodnění. Samotné rozhodování o žádosti žalobkyně pak vycházelo dle žalované z dostatečně zjištěného skutkového stavu.
6. Následně žalovaná zrekapituloval dosavadní průběh předmětného správního řízení.
7. Zdůraznila, že v souladu se závazným názorem soudu obsaženým v rozsudku vydaném v rámci předchozího přezkumu rozhodnutí v rámci správního soudnictví bylo v dané věci vycházeno ze skutečnosti, že doplatek platu žalobkyně za roky 2012 až 2014 lze započítat jako vyměřovací základ do rozhodného období pro výpočet jejího důchodu, a to způsobem uvedeným v § 16 odst. 3 větě třetí zákona o důchodovém pojištění. Do vyměřovacího Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

základu však nebylo možné zahrnout celkovou částku 256 539 Kč, která je uvedena v dohodě o narovnání ze dne 29. 4. 2015, neboť tato částka obsahuje i náhradu výdajů poskytovaných procentem z platové základny (tzv. víceúčelové paušální náhrady), které není možné ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, (dále jen „zákon o pojistném“) hodnotit. Z toho důvodu zaměstnavatel žalobkyně vystavil a zaslal žalované opravené evidenční listy důchodového pojištění s novými vyměřovacími základy za roky 2012, 2013 a 2014, tj. včetně doplatku platu, avšak bez doplacených víceúčelových paušálních náhrad.

8. Dále žalovaná uvedla, že podle § 16 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění roční vyměřovací základ pojištěnce se stanoví jako součin úhrnu vyměřovacích základů pojištěnce za kalendářní rok a koeficientu nárůstu všeobecného vyměřovacího základu (§17 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Úhrn vyměřovacích základů pojištěnce za jednotlivý kalendářní rok po roce 2007 nesmí být vyšší než maximální vyměřovací základ pro pojistné stanovený pro tento rok; do tohoto úhrnu se však nezapočítávají vyměřovací základy osoby dobrovolně účastné pojištění. Dle § 15a odst. 1 zákona o pojistném maximálním vyměřovacím základem zaměstnance pro placení pojistného je částka ve výši čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy. Rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje maximální vyměřovací základ zaměstnance, je kalendářní rok. Maximální vyměřovací základ zaměstnance je tvořen součtem vyměřovacích základů zaměstnance zjištěných v kalendářním roce, za který se maximální vyměřovací základ zjišťuje. Důkazem o zhodnocení vyměřovacích základů za kalendářní roky 2012 (ve výši 1 316 029 Kč) a 2013 (ve výši 1 416 444 Kč) je dle žalované osobní list důchodového pojištění ze dne 19. 7. 2017, který je nedílnou součástí prvoinstančního rozhodnutí žalované, a na němž oba vyměřovací základy figurují.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně ani žalovaná se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřily.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Primárně se soud zabýval námitkami týkajícími se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí být z jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odůvodnění zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).

12. V ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se žalovaná zabývala otázkou, zda započtení částek vyplacených na základě dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 uzavřené mezi žalobkyní a Českou republikou – Krajským soudem v Ústí nad Labem, dle které byl žalobkyni vyplacen rozdíl mezi výší platů a víceúčelových paušálních náhrad skutečně vyplacených v letech 2012, 2013 a 2014 a jejich výší stanovenou při použití platové základny vypočtené z průměrné nominální měsíční mzdy v nepodnikatelské sféře dle údajů Českého statistického úřadu za příslušný předminulý kalendářní rok, mohl mít vliv na již přiznanou výši starobního důchodu žalobkyně. S odkazem na ustanovení § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a § 15a odst. 1 zákona o pojistném dospěla žalovaná k závěru, že s ohledem na skutečnost, že žalobkyně v letech 2012 a 2013 dosáhla maximálního vyměřovacího základu i bez započtení dodatečně vyplacených částek, nemohly tyto dodatečně započtené částky mít žádný vliv na výši přiznaného starobního důchodu žalobkyně. Ve vztahu k příjmům za rok 2014 žalovaná uvedla, že příjmy za tento rok nejsou pro posouzení výše přiznaného starobního důchodu relevantní, neboť tento rok již nespadá do rozhodného období, za které se posuzují příjmy za účelem stanovení výše osobního vyměřovacího základu žalobkyně.
13. K námitce žalobkyně, že není zřejmé, jakým způsobem a v jaké výši byl proveden zápočet platu žalobkyně za rok 2012 a 2013, k jaké výši osobního vyměřovacího základu následně žalovaná výpočtem dospěla, jaká výše maximálního vyměřovacího základu pro roky 2012 a 2013 byla stanovena a v jaké výši byl maximální vyměřovací základ žalobkyně překročen, soud uvádí, že nedílnou součástí prvoinstančního rozhodnutí ve věci byl osobní list důchodového pojištění žalobkyně, ve kterém jsou uvedeny mimo jiné vyměřovací základy za jednotlivé roky. Prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí o námitkách tvoří jeden celek, proto dle soudu skutečnost, že v příloze prvostupňového rozhodnutí byly vyměřovací základy pro jednotlivé roky uvedeny, hojí vadu, že žalovaná je již v žalobou napadeném rozhodnutí výslovně neuvedla. Jejich uvedení by jistě přispělo přehlednosti a srozumitelnosti rozhodnutí, ovšem jejich absenci nelze s ohledem na jejich vyčíslení v příloze prvostupňového rozhodnutí považovat za vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k vymezení výše maximálních vyměřovacích základů pro roky 2012 a 2013 soud konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje citaci § 15a zákona o pojistném, kde je stanoven postup pro stanovení výše maximálního vyměřovacího základu. Je skutečností, že v žalobou napadeném rozhodnutí není vymezen postup pro stanovení průměrné mzdy a její konkrétní vyčíslení, ale její stanovení vychází výlučně z právních předpisů, a proto soud tuto vadu rovněž neshledal za takovou vadu, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. Dále žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že z jeho obsahu není seznátené, jak a na základě jakých předpisů byly stanoveny jednotlivé redukční hranice při výpočtu samotné výše starobního důchodu. K tomu soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí obsahovalo odkazy na ustanovení § 15 zákona o důchodovém pojištění, ve kterém jsou zakotveny pravidla pro stanovení jednotlivých redukčních hranic pro výpočet výpočtového základu. Dále obsahuje odkaz na ustanovení § 33 odst. 1 a odst. 2 a § 34 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ve kterých je zakotven postup pro stanovení výše starobního důchodu. Je skutečností, že v rozhodnutí jsou již u základní výměry důchodu a jednotlivých redukčních hranic uvedeny konkrétní částky, aniž by byl uveden způsob jejich výpočtu, ovšem konkrétní částka průměrné mzdy použitá pro dosažení do vzorců uvedených v § 15 a 33 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění vyplývají stejně jako ve výše stanoveném případě maximálního vyměřovacího základu výlučně z právních předpisů, a proto soud tuto vadu rovněž neshledal za takovou vadu, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
15. Dle soudu je tedy žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.
16. K otázce, zda částky vyplacené dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 za roky 2012 a 2013 mají s poukazem na dosažení maximálního úhrnu vyměřovacích základů za uvedená období vliv na výši přiznaného starobního důchodu, soud uvádí následující. Úhrn vyměřovacích základů za jednotlivý kalendářní rok je jednou ze základních vstupních veličin pro stanovení procentní výměry starobního důchodu. Vyměřovací základ je definován v ustanovení § 16 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Zjednodušeně lze konstatovat, že vyměřovacím základem je pro období let 2012 a 2013 vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zákona o pojistném. V případě žalobkyně tedy hrubá měsíční mzda, a to včetně doplatků, které jí byly vyplaceny na základě dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015. Pro výpočet ročního vyměřovacího základu se používá úhrn vyměřovacích základů pojištěnce, tedy v daném případě úhrn všech hrubých mezd žalobkyně za příslušný kalendářní rok, a to včetně doplatků, které jí byly vyplaceny na základě dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015. V ustanovení § 16 odst. 2 věty druhé zákona o důchodovém pojištění je však uvedeno, že úhrn vyměřovacích základů pojištěnce za jednotlivý kalendářní rok po roce 2007 nesmí být vyšší než maximální vyměřovací základ pro pojistné dle § 15a odst. 1 zákona o pojistném, tedy než čtyřicetiosminásobek průměrné mzdy. V případě, že úhrn vyměřovacích základů pojištěnce za kalendářní rok překročí čtyřicetiosminásobek průměrné mzdy, pro stanovení ročního vyměřovacího základu se použije pouze tato maximální částka odpovídající čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy.
17. Dle § 23b odst. 4 zákona o pojistném se za průměrnou mzdu pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o 2 roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu; vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. V souladu s § 107 zákona o důchodovém pojištění stanoví výši všeobecného vyměřovacího základu a výši přepočítacího koeficientu vláda nařízením. Soud podotýká, že takto stanovená průměrná mzda bývá zpravidla vyšší než skutečná průměrná mzda vyhlášená každoročně Českým statistickým úřadem.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

18. Vyhláškou č. 286/2011 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2012 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2012 a o zvýšení důchodů v roce 2012, byla výše všeobecného vyměřovacího základu stanovena za rok 2010 na částku 24 526 Kč a výše přepočítacího koeficientu byla stanovena na 1,0249. Průměrná měsíční mzda pro účely zákona o pojistném na rok 2012 byla tedy po zaokrouhlení na celé koruny nahoru 25 137 Kč. Maximální vyměřovací základ pro rok 2012 byla tedy částka 1 206 576 Kč.
19. Vyhláškou č. 324/2012 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2013 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2013 a o zvýšení důchodů v roce 2013, byla výše všeobecného vyměřovacího základu stanovena za rok 2011 na částku 25 093 Kč a výše přepočítacího koeficientu byla stanovena na 1,0315. Průměrná měsíční mzda pro účely zákona o pojistném na rok 2013 byla tedy po zaokrouhlení na celé koruny nahoru 25 884 Kč. Maximální vyměřovací základ pro rok 2013 byla tedy částka 1 242 432 Kč.
20. Dle osobního listu důchodového pojištění žalobkyně vypracovaného dne 20. 5. 2014, který je součástí správního spisu (příloha k rozhodnutí o přiznání starobního důchodu žalobkyně ze dne 27. 5. 2014), dosáhla žalobkyně bez započtení doplatku dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 vyměřovacího základu v roce 2012 ve výši 1 239 158 Kč a v roce 2013 ve výši 1 334 009 Kč. Z uvedeného vyplývá, že v obou uvedených letech již vyměřovací základy žalobkyně před započtením doplatků dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 byly vyšší než maximální vyměřovací základ pro daná období. Jako vstupní hodnota pro stanovení ročního vyměřovacího základu za roky 2012 a 2013 bylo nutno již před započtením doplatků dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 v případě žalobkyně použít právě částku odpovídající maximálnímu vyměřovacímu základu za daná období, jak byl uveden výše. Další navýšení vyměřovacích základů za období roku 2012 a 2013 způsobené započtením doplatků dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 tak pro stanovení ročního vyměřovacího základu žalobkyně nemohlo mít vliv, neboť stále se pro jeho stanovení musel použít maximální vyměřovací základ za daná období, jak byl uveden výše. Následně tedy nemohlo započtení doplatků dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 mít ani žádný vliv na výši procentní výměry starobního důchodu žalobkyně.
21. K samotnému výpočtu výše starobního důchodu soud uvádí, že vyhláškou č. 296/2013 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2014 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2014 a o zvýšení důchodů v roce 2014, byla výše základní výměry důchodu stanovena pro rok 2014 na 2 340 Kč. Výše redukčních hranic dle § 15 zákona o důchodovém pojištění byla toutéž vyhláškou stanovena pro rok 2014 tak, že první redukční hranice pro stanovení výpočtového základu činí 11 415 Kč, druhá redukční hranice činí 30 093 Kč a třetí redukční hranice činí 103 768 Kč.
22. V žalobou napadeném rozhodnutí jsou u první a druhé redukční hranice uvedena rozmezí stanovená výše uvedenou vyhláškou. U třetí redukční hranice je pak uvedena částka Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odpovídající dolní hranici rozmezí v souladu s výše uvedenou vyhláškou a jako horní hranice uvedena částka osobního vyměřovacího základu žalobkyně, který dle osobní listu důchodového pojištění činila 95 157 Kč. V souladu s § 15 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění ke dni přiznání starobního důchodu se pro stanovení výpočtového základu z osobního vyměřovacího základu částka 11 415 Kč započítává v plné výši, z částky od 11 416 Kč do 30 093 Kč osobního vyměřovacího základu se započítává 26 %, což po zaokrouhlení činí 4 857 Kč, z částky od 30 093 Kč do 95 157 Kč osobního vyměřovacího základu se započítává 22 %, což po zaokrouhlení činí 14 314 Kč. Celkem tedy výpočtový základ žalobkyně činil 30 586 Kč. Z osobního listu důchodového pojištění dále vyplývá, že žalobkyně získala 43 celých let pojištění. Za každý celý rok pojištění náleží 1,5 % výpočtového základu měsíčně, tedy u žalobkyně 64,5 % z výpočtového základu měsíčně ($43 \cdot 1,5$). Procentní výměra důchodu žalobkyně tedy činí 64,5 % z jejího výpočtového základu, co činí po zaokrouhlení 19 728 Kč.

23. V celkové výši tedy žalobkyni ke dni přiznání starobního důchodu náležel starobní důchod ve výši 22 068 Kč měsíčně (základní výměra 2 340 Kč a procentní výměra 19 728 Kč). Ke stejnému závěru dospěla i žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí.
24. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žalovaná v daném případě postupovala v souladu se zákonem a námitky žalobkyně shledal nedůvodnými.
25. Pro úplnost soud k poznámce žalobkyně že z částky, která jí byla vyplacena dle dohody o narovnání ze dne 29. 4. 2015 v květnu 2015, odvedla pojistné, musí konstatovat, že s ohledem na výše nastíněnou právní úpravu tato skutečnost pro stanovení výše starobního důchodu žalobkyně nemůže mít žádný vliv. Správnost či důvodnost tohoto odvodu pak není předmětem tohoto řízení.
26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu ve výroku rozsudku I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 12. října 2021

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)